

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **D. N.**, zast. JUDr. Janou Betlamovou, advokátkou se sídlem Litoměřice, Dómská 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 10. 2005, č. j. 28 Az 158/2004 - 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené advokátce stěžovatele, JUDr. Janě Betlamové, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 1279,25 Kč. Tato částka bude jmenované vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 11. 2004, č.j. OAM-3057/VL-10-04-2004. Rozhodnutím správního orgánu nebyl stěžovateli k jeho žádosti udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb. Současně žalovaný rozhodl, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování. Krajský soud se ztotožnil se závěrem správního orgánu, že stěžovatel v průběhu řízení netvrdil žádný ze zákonných důvodů udělení azylu. O azyl požádal z důvodu rodinných neshod v zemi původu a ve snaze o legalizaci pobytu na území ČR poté, co bylo rozhodnuto o jeho správním vyhoštění. V provedeném správním řízení soud neshledal žádné vady a v rozhodnutí žalovaného žádných pochybení. Žalobu proto podle ust. § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) jako nedůvodnou zamítl.

Kasační stížností napadl stěžovatel rozsudek krajského soudu z důvodů podle ust. § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Soud se dle jeho názoru nedostatečně zabýval otázkou členství stěžovatele v politické straně AGP a důsledky, jež pro něj z toho vyplývaly, jakož ani rozhodnutím žalovaného o neudělení azylu z humanitárních důvodů (§ 14 zákona č. 325/1999 Sb.). Za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů považuje stěžovatel napadený rozsudek pokud jde o přezkum rozhodnutí žalovaného o neexistenci překážky vycestování. Žádá proto Nejvyšší správní soud, aby rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Při rozhodování o kasační stížnosti žalobce musel nejprve Nejvyšší správní soud posoudit, zda jsou splněny podmínky řízení. Vzhledem k tomu, že napadený rozsudek byl krajským soudem vyneseno dne 25. 10. 2005, tedy po účinnosti novely azylového zákona č. 350/2005 Sb., zkoumal Nejvyšší správní soud nejprve otázku, zda je kasační stížnost přijatelná ve smyslu ust. § 104a s. ř. s., tedy zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Vycházel přitom z precedentního usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Z hlediska výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že v daném případě kasační stížnost neobsahuje žádné tvrzení, z něhož by bylo možné dovodit, v čem stěžovatel spatřuje přijatelnost své kasační stížnosti ve smyslu ust. § 104a s. ř. s. Nejvyšší správní soud pak z úřední povinnosti nenalezl žádnou zásadní právní otázku, k níž by byl nucen se vyjádřit v rámci sjednocování výkladu právních předpisů a rozhodovací činnosti krajských soudů. Otázkou absence tvrzených zákonných důvodů pro udělení azylu se Nejvyšší správní soud dostatečně zabýval např. v rozsudku ze dne 21. 7. 2005, č. j. 3 Azs 303/2004 - 79, www.nssoud.cz, irelevancí snahy o legalizaci pobytu jako důvodu pro udělení azylu pak např. v rozsudku ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 Azs 138/2004 - 44, publ. pod č. 397/2004 Sb. NSS, příp. v rozsudku ze dne 20. 10. 2005, č. j. 2 Azs 423/2004 - 81, www.nssoud.cz. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že podmínky přijatelnosti v daném případě nejsou splněny a kasační stížnost žalobce dle ust. § 104a s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Ustanovené zástupkyni stěžovatele náleží v souladu s § 11 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za jeden úkon právní služby učiněný v řízení o kasační stížnosti ve výši 1000 Kč, a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 75 Kč podle § 13 odst. 3 cit. Vyhlášky. Vzhledem k tomu, že jmenovaná

je plátkyní DPH, navyšuje se tato částka podle ust. § 57 odst. 2 s. ř. s. o 19 % tj. o částku 204,25 Kč, celkem tedy 1279,25 Kč. Uvedená částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do dvou měsíců od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese dle ust. § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. prosince 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

